

سازمان امور مالیاتی کشور

شماره بخشنامه : 580-4-30

تاریخ : ۱۳۸۱/۰۲/۰۱

موضوع	برگشت هزینه ها موضوع ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: اصفهان
شماره: 580/4/30 تاریخ: 1381/02/01 شماره و تاریخ رای مورد واخواهی: 1380/03/22-307 مربوط به مالیات اشخاص حقوقی سال عملکرد یا تعلق مالیات: 1377 شماره حوزه مالیاتی 201523 شماره سرمیزی مالیاتی 20152 اداره: کل امور اقتصادی و دارایی استان اصفهان تاریخ ابلاغ رای: 1380/04/04 شماره و تاریخ ثبت شکایت 1380/05/02 -4/30 -3679	
خلاصه واخواهی:	
1- طبق بند 7 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم جرایم پرداختی به دولت و شهرداری جزء هزینه های قابل قبول محسوب نمی شود ولی جریمه دیر کرد پرداختی به سازمان تامین اجتماعی از مصادیق جرایم پرداختی به دولت تلقی نشده و لذا مبلغ 122 421 216 ریال جریمه پرداختی به سازمان مذکور بنا به مفهوم مخالف بند 7 ماده 148 و رای شماره 12356/4/30 مورخ 1371/10/29 هیات عمومی شورای عالی مالیاتی قابل قبول در حساب مالیاتی می باشد. 2- کمبود نقدینگی به حدی است که شرکت از پرداخت حقوق ماهیانه کارگانش عاجز می باشد در این شرایط الزاما مواد اولیه مورد نیاز را به طور نسیه و تحت شرایط خاصی خریداری می نمائیم و مبلغ 851 914 277 1 ریال که به نام جریمه دیر کرد بابت خرید مواد اولیه برگشت داده شده قیمت نسیه خرید مواد اولیه می باشد که مطابق بند یک ماده 148 قانون هزینه قابل قبول در حساب مالیاتی خواهد بود، در حالیکه مجریان قرار هزینه مزبور را با توجه به بند 18 ماده 148 قانون قابل قبول ندانسته اند در صورتیکه معاملات انجام شده به هیچ وجه نقدی نبوده که کارمزد یا جریمه ای داشته باشد بلکه دقیقا قیمت نسیه مواد اولیه بوده که در زمان بیع مشخص و قطعی گردیده است. 3- شرکت مبلغ 500 675 55 ریال پاداش بهره وری سال 1376 را در سال تحقق یعنی سال 1377 پرداخت نموده است زیرا تا سال مالی تمام نشود و راندمان تولید معین نگردد نمی توان پاداش افزایش تولید را مشخص نمود. پاداش مزبور طبق بندهای 2 و 27 ماده 148 قانون قابل قبول خواهد بود. 4- شرکت مبلغ 2 860 000 ریال در سال 1377 به عنوان بن کارگری پرداخت نموده که جزئی از حقوق پرسنل می باشد و بر اساس بند (2 الف) ماده 148 قانون قابل قبول خواهد بود. 5- در رای هیات حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر مقررات ماده 248 قانون رعایت نشده و رای صادره متضمن اظهارنظر موجه و مدلل نسبت به اعتراضات شرکت نمی باشد . رای:	
شعبه دوم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه واصله و با مطالعه و بررسی اوراق مضبوط در پرونده مالیاتی مربوطه به شرح آتی انشاء رای می نماید: گرچه هیات های حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر برای رسیدگی به اظهارات مودی قرار کارشناسی صادر نموده و با توجه به گزارش مجریان قرارهای صادره مبادرت به صدور رای نموده اند لیکن چون مطابق قانون فهرست نهادها و موسسات عمومی غیر دولتی مصوب 1373/04/19 مجلس شورای اسلامی سازمان تامین اجتماعی جزو نهادهای عمومی غیردولتی محسوب می شود و مجریان قرار در گزارش خود سازمان یاد شده را نهاد دولتی محسوب و مبلغ 122 421 216 ریال جریمه پرداختی به آن را به استناد قسمت اخیر بند 7 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم غیر قابل قبول دانسته اند و در مورد پرداخت مبلغ 556 755 000 ریال پاداش بهره وری سال 1376 که به ادعای مودی تا سال 77 مبلغ آن مشخص نبوده و به استناد بند 27 ماده 148 جزء هزینه های قابل قبول می باشد و همچنین پرداخت مبلغ 2 860 000 ریال بن کارگری که جزء هزینه های استخدامی موضوع بند 2 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم می باشد گزارش کارشناسان مجری قرار از استدلال لازم و کفایت رسیدگی برخوردار نمی باشد. علیهذا این شعبه رای مورد واخواهی را که بر اساس گزارش مذکور صادر گردیده به دلیل آنکه متضمن اظهارنظر موجه و مدلل نسبت به اعتراضات مودی نبوده و مغایر مفاد ماده 248 قانون مالیاتهای مستقیم صادر گردیده نقض و پرونده امر را به هیات حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می نماید تا با توجه به مراتب یاد شده و رسیدگی لازم اقدام به صدور رای نماید.	

سایر موارد شکایت مودی با توجه به رسیدگی های به عمل آمده توسطه هیئت های حل اختلاف مالیاتی وارد نبوده و مردود
اعلام می گردد.
رضا سعیدی امجد
علی اکبرنوربخش
صدیقه کاتوزیان

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب